

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

TUTANAK DERGİSİ

20 nci Birleşim

17 Kasım 2005 Perşembe

5.- *Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı ve Avrupa Birliği Uyum ile Plan ve Bütçe Komisyonları Raporları (1/1121) (S. Sayısı: 1014)*

BAŞKAN - Komisyon?.. Yerinde.

Hükümet?.. Yerinde.

Komisyon raporu 1014 sıra sayısıyla bastırılıp dağıtılmıştır.

Tasarının tümü üzerinde söz isteyen; Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına Trabzon Milletvekili Akif Hamzaçebi, Anavatan Partisi Grubu adına Diyarbakır Milletvekili Muhsin Koçyiğit, Adalet ve Kalkınma Partisi Grubu adına Kütahya Milletvekili Abdullah Erdem Cantimur.

Şahısları adına söz isteyenler: Trabzon Milletvekili Akif Hamzaçebi, Diyarbakır Milletvekili Muhsin Koçyiğit, Denizli Milletvekili Ümmet Kandoğan, Samsun Milletvekili Haluk Koç.

Buyurun Sayın Akif Hamzaçebi.

Sürelerinizi birleştirek mi kullanmak istersiniz?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) - Evet efendim.

BAŞKAN - Peki. Buyurun.

CHP GRUBU ADINA MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) - Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile bazı kanun hükmünde kararnemelerde değişiklik yapmayı öngören tasarı hakkında görüşlerimi açıklamak üzere söz aldım; Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına, hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; kamu malî yönetiminin çerçevesini çizen 5018 sayılı Kanun, 10 Aralık 2003 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulunda kabul edilmişti. Bu kanunla, ta 1927 yılından bu yana yürürlükte olan, kamu malî yönetiminin çerçevesini çizen 1050 sayılı Muhasebei Umumiye Kanunu yürürlükten kaldırılmış olmaktadır; yani, yaklaşık yetmişaltı yıllık bir uygulamadan sonra, artık, günümüz Türkiyesinin kamu malî yönetiminin ihtiyaçlarına, toplumun ihtiyaçlarına cevap vermeyen bir kanun haline dönüşmüş olan 1050 sayılı Kanun yürürlükten kaldırılmış, yerine, yeni bir sistem getiren 5018 sayılı Kanun kabul edilmiştir.

O zamanki görüşmeleri hatırlayan arkadaşlarımız olacaktır. 10 Aralık 2003 tarihinde Genel Kurul sıraları yine böyle tam dolu değildi. O gün Galatasaray-Juventus maçı vardı hatta, gayet iyi hatırlıyorum. O tasarımı, hükümetimiz, kamu malî yönetiminde bir reform olarak sunmuştu. Biz, Türkiye Büyük Millet Meclisi Plan ve Bütçe Komisyonunda tasarının iyileşmesi için, hükümetin reform olarak sunduğu o kavrama uygun olması için, Cumhuriyet Halk Partisi Grubu olarak çok büyük çaba sarf ettik, aynı çabayı Genel Kurulda da devam ettirdik. Arzu ettiğimiz seviyeye gelmemiş olmasına rağmen, yine de, kamu malî yönetiminde önemli

değişiklikler yaptığı için, önemli bazı yeni müesseseler getirmiş olduğu için, o kanuna o zaman için destek verdik.

Kanun yürürlük tarihi olarak 1 Ocak 2005 tarihini öngörmüştü; ancak, hükümetin gerekli hazırlıkları yapamamış olması nedeniyle ve bir yerde, belki kanunun uygulamasında çıkacak sorunların test edilmesi amacıyla, kanunun yürürlük tarihi 1 Ocak 2006 tarihine ertelenmiştir. Şu an Plan ve Bütçe Komisyonunda 2006 yılı bütçesini görüşüyoruz; ancak, şunu ifade etmeliyim ki, görüştüğümüz 2006 yılı bütçe kanunu tasarısı, henüz yasalaşmamış olan, şimdi, biraz sonra maddelerine geçerek görüşülmesine başlanacak olan bu tasarıya göre hazırlanmıştır; yani, henüz yürürlüğe girmemiş olan bir tasarıya göre hükümet 2006 yılı merkezî bütçe kanunu tasarısını getirmiştir; bunun doğru bir uygulama olmadığını söylemek istiyorum. Bu tasarının 5018 sayılı Yasada yapmayı öngördüğü değişiklikleri sanki yürürlüğe girmiş gibi dikkate alarak bir bütçe kanunu tasarısı hazırlamasını önemli bir eksiklik olarak görüyorum.

Yine, bu tasarının temel altyapısını oluşturan anayasa değişikliğinin de oldukça geç yapılmış olduğunu bu vesileyle bir kez daha dikkatinize sunmak istiyorum. Toplam 97 maddeden oluşan Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun bu tasarıyla toplam 20 maddesinde, daha doğrusu bu 20 maddeden oluşan bu tasarıyla, 97 maddelik ana yasada, yani, 5018 sayılı Yasada çeşitli değişiklikler yapılmakta veya ilaveler yapılmakta ve 5018 sayılı Yasa bu değişikliklerle birlikte son şeklini almış olacaktır.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; 5018 sayılı Yasanın Türk malî yönetimine yeni bir sistem getirdiğini söylemiştim; eksikliklerine karşın getirdiği olumlu düzenlemeler vardır. Nedir bunlar; bir kere, Parlamentonun bütçe denetimini, Parlamentonun bütçe üzerindeki etkinliğini artırmayı amaçlamıştır. Bu yasaya kadar, Parlamentonun bütçe süreci içerisinde etkinliği azdı; bu, o yasanın gerekçesinde de ifade edilmektedir.

Yine, malî kontrol sistemimiz, harcamaların hazırlık aşamasından, yapıma, gerçekleştirme aşamasına kadar olan iç malî kontrol sistemi çok önemli ölçüde yetersizdi; birbirinden kopuk birçok kurum, birçok uygulama vardı, bir disiplinsizlik söz konusuydu. Burada bir disiplin getirmeyi amaçlıyordu.

Yine, harcama öncesi çok katı kontrol uygulamaları vardı; bu, harcamacı kuruluşları âdeta harcamadan bezdiren, başka yollara sapmasına yol açan bir tutuma sevk ediyordu. Bütün bunlar, bizim kamu malî yönetim sistemimizdeki önemli eksikliklerdi.

5018 sayılı Yasa ne yapmıştır; bu yasa, Parlamentonun bütçe sürecinde daha etkin olmasını sağlamak için gerçekten önemli değişiklikler yapmıştır. Ne yapmıştır; birincisi, Parlamentonun bütçe hakkı dediğimiz bu hakkın kapsamını oldukça genişletmiştir. Yani, birçok kurum var ki, kamu kaynağı kullanmaktadır, kamu geliri kullanmaktadır, bütçeden transfer harcamasıyla yardım almaktadır veya doğrudan vergi veya benzeri geliri toplamaktadır; ama, bu kurumun yaptığı harcamalar Parlamentonun bilgisi dışındadır, Parlamento adına denetim yapan Sayıştayın denetim kapsamı dışındadır. Bir kere, bunu son derece, gerçekten önemli bir uygulama olarak görüyoruz. Parlamentonun bütçe hakkının kapsamı geniş olmalıdır. Uluslararası kurallar der ki, eğer bir kamu kuruluşu kamu hizmeti görüyorsa veya bir kamu kaynağını kullanıyorsa, bu kuruluşun bütçesi parlamentoya mutlaka

gelmelidir ve bu kuruluşun harcamaları da parlamento adına denetim yapan kurumlar tarafından denetlenmelidir. Demek ki, Parlamentonun bütçe üzerindeki etkinliğini artıran bir yasadır 5018 sayılı Yasa. Bunun çok önemli olduğunu ifade etmek istiyorum.

Yine, stratejik planlama dediğimiz kavram Türk malî yönetimine girmiştir; stratejik planlama ve performansa dayalı bir bütçe sistemi. Bizim mevcut sistemimizde kamu harcamaları yapıldığı zaman, bu harcamaların denetimi hukuka uygunluk açısından yapılmaktadır; bu harcama hukuka uygun mudur değil midir. Bir belediyenin bir yol yapımı, bir kaldırım yapması veya Sağlık Bakanlığının tedavi hizmetlerine yönelik harcamaları, hangi harcama olursa olsun, hukuka uygunsuz sorun yoktur bizim sistemimizde; ama, hukuka uygun olarak yapılan bu harcamalardan vatandaş mutlu olmuş mudur, vatandaşın memnuniyetini sağlamış mıyız; bunu ölçebilen bir denetim sistemimiz, bütçe sistemimiz maalesef yoktur; yani, belediye iki yılda bir eğer kaldırımı yeniliyorsa, bunu mevzuata uygun yapmışsa sorun yoktur; ama, belediyeye neden sen kaldırımı iki yılda bir yeniliyorsun sorusunu yöneltecek bir müessese bizim kamu malî yönetimimizde yoktur. Bu da çok önemli bir eksiklik. 5018 sayılı Yasayla bu da bizim malî yönetimimize girmiştir.

Yine, daha saydam bir bütçe sistemi hedeflenmiştir. Saydamlıkta bazı eksiklikleri vardır; ama, yine de atılan adımları son derece önemsiyoruz. Tüm kamuda yine tek bir muhasebe sisteminin uygulanmasını öngörmüştür. Bunları anlatıyorum; biraz sonra tasarıya geldiğimizde, tasarının bazı düzenlemelerinin bu anlattıklarım ile ne kadar ilgili olduğunu göreceksiniz.

Sorunlar yok muydu; daha doğrusu, 5018 sayılı Yasanın çözmediği sorunlar yok muydu; var tabii ki, biz onları çokça söyledik; ama, onlar, maalesef, çözülmemiş olarak bizim sistemimizde halen durmaktadır. O nedenle de kamu malî yönetiminde şu an geldiğimiz noktanın, 5018 sayılı Yasayla ulaştığımız noktanın bir reform olduğunu söylemek, doğrusu biraz fazla iddialı olur, fazla iyimser olur. Örneğin, ne vardır; Avrupa Birliği uygulamalarına aykırı olarak, cari bütçe, yatırım bütçesi, transfer bütçesi olarak isimlendirebileceğimiz bütçenin bazı alt bölümlerindeki kurumlar arası ayırım, daha doğrusu kurumlararası bölüşüm, 5018 sayılı Yasayla çok daha keskin, çok daha sağlam bir hale getirilmiştir. Bu ayırımın ortadan kaldırılması, bütçenin sahibi olarak tek bir kurumun tanımlanması gerekirken, bunun tersi bir anlayışla, cari harcamalarda Maliye Bakanlığı, yatırım harcamalarında Devlet Planlama Teşkilatı ve onun bağlı olduğu Devlet Bakanlığı, yine transfer harcamalarında azine Müsteşarlığı ve onun bağlı olduğu bakanın yetkili olması, gerçekte bütçe disiplinini azaltmaktadır.

Yine, nakit yönetimi ve borçlanma yönetiminde bütünsellik sağlanmamıştır. Bu, Türkiye gibi borç stoku yüksek olan, her yıl, sürekli olarak çok önemli miktarda borçlanan ve bir kamu borç servisi idaresi olan ülkelerde böyle bir bütünselliğin olmaması, yine çok önemli bir eksiklik.

Yine, muhasebe hizmetleri, saymanlık hizmetlerinde ikili bir yapıyı çok keskin bir şekilde getirmiştir 5018 sayılı Yasa. Bazı saymanlıkların yönetimi Hazine Müsteşarlığına ait olmuştur, bazı saymanlıkların, daha doğrusu diğer bütün saymanlıkların yönetimi ise Maliye

Bakanlığına ait olmuştur. Bunlar, bu tasarının, daha doğrusu 5018 sayılı Yasanın çok önemli eksiklikleridir.

Peki, görüşmekte olduğumuz bu tasarı, biraz önce belirttiğim 5018 sayılı Yasanın eksik olduğunu ifade ettiğim konularda bir iyileşme getiriyor mu; hayır, değerli arkadaşlar. Görüşeceğimiz bu tasarı, bu konularda hiçbir iyileşme, hiçbir düzeltme getirmemektedir.

Peki, bu tasarı ne yapmaktadır; bu tasarı şunu yapmaktadır değerli arkadaşlar: Uygulamada ortaya çıkabilecek bazı sorunların çözümüne yönelik olarak bazı düzenlemeleri yapıyor, bunlarda tereddüt yok; ama, biraz önce sözünü ettiğim 5018 sayılı Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanununun hedef aldığı, Parlamentonun bütçe sürecindeki etkinliğini artıran, Parlamentonun bütçe hakkının kapsamını genişleten, yani, bir kurum eğer kamu kaynağı kullanıyorsa, bir vergi gelirini kullanıyorsa, bütçeden bir transfer harcamasıyla bir kaynak kullanıyorsa, o kurumun bütçesinin Parlamentodan geçmesi, Parlamento denetimine tabi olması, harcamalarının Parlamento adına Sayıştay tarafından denetlenmesi şeklindeki anlayıştan geriye gidiyor bu tasarı. Ne yapıyor; bazı kurumları, çok önemli rakamları, çok önemli bütçeleri olan bazı kurumları Parlamento denetiminin dışına çıkarmaktadır.

Değerli arkadaşlar, bunu, çok önemli bir geri adım olarak görüyoruz ve bütçe sisteminin saydamlığıyla, milletin vergileriyle oluşan bütçelerin, kaynakların kullanımının millete hesap verilmemesi olarak görüyorum ben bu anlayışı; bunu, son derece yanlış buluyorum değerli arkadaşlar. Örnek vereceğim ben size: Şimdi, tasarının ekine baktığımız zaman, birçok kurum bu listeden çıkarılmaktadır. Bunların bir kısmı teknik gerekçelerle, onlara ilişkin hiçbir itirazımız yok. Örneğin, Adlî Tıp Kurumu Başkanlığının bütçesi Meclise ayrı mı gelsin, yoksa Adalet Bakanlığı bütçesi içerisinde mi gelsin; hükümetimiz diyor ki "zaten Adalet Bakanlığı bütçesi içinde yer alıyor, o nedenle Adlî Tıp Kurumunu buraya yazmasak olur" hay hay, olur tabii ki, "efendim, Türk Tarih Kurumunu, Türk Dil Kurumunu buraya yazmayalım" neden "zaten Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Başkanlığının bütçesi var, o bütçe içerisinde bunlar yer alıyor, o nedenle, bunun, yasaya ekli listelerde ayrıca yer almasına, bütçesinin buraya, ayrıca gelmesine gerek yok bu kurumların" doğru, buna katılıyoruz. Bütün bunlar teknik gerekçelerle yapılan düzeltmelerdir. Ancak, bazı düzenlemeler var ki, bunların teknik gerekçelerle yapıldığına katılmak mümkün değildir.

Örnek veriyorum: TRT... Değerli arkadaşlar, TRT, bir kamu kurumudur, kamu kaynağı kullanan bir kurumdur. Yaklaşık 452 000 000 YTL'lik bir kaynağı, bir geliri vardır. Dolayısıyla, mademki, biz, uluslararası standartları getiriyoruz, mademki, Avrupa Birliği standartlarını getiriyoruz -ki, doğrusu budur bu standartlar neyi söylüyordu "eğer bir kurum kamu kaynağı kullanıyorsa, bu kurumun bütçesi Parlamento'ya gelmelidir ve bu kurumun harcamalarını Parlamento adına Sayıştay denetlemelidir. O halde, TRT bütçesi buraya gelmelidir; ama, hükümet tasarısı, TRT bütçesini bu kapsamın dışına çıkarmaktadır.

İkinci örnek: Toplu Konut İdaresi değerli arkadaşlar. Toplu Konut İdaresi, kamu kaynağı kullanan bir kurumdur. Bu Meclis kabul etti. Neyi kabul etti; yurtdışına çıkan vatandaşlarımızdan alınan harçlar Toplu Konut İdaresine aktarılıyor. Ne için; hükümetin toplu konut politikasının finansmanı için.

Bakın, bu yılın ilk dokuz ayında 59 000 000 YTL'lik bir harç geliri aktarılmış Toplu Konut İdaresine, daha doğrusu o miktar harç geliri tahsilatı var Kamu Hesapları Bültenine göre. Bu rakamın aynen aktarıldığını kabul ediyorum, yıl sonunda bu rakamın 80 000 000 YTL olacağını tahmin ediyorum; yani, 80 trilyon TL demektir bu. Peki, Toplu Konut İdaresinin kullandığı kamu kaynakları bu kadar mıdır; hayır. Arsa Ofisini kapattık, Arsa Ofisinin bütün varlıklarını, bütün taşınmazlarını Toplu Konut İdaresine devrettik. Bugün, Toplu Konut İdaresinin gazete ilanlarında gördüğümüz muhtelif inşaat projelerine konu olan taşınmazları, ya bu şekilde Arsa Ofisinden gelmiştir ya eski Emlakbank kaynaklarından ve onun da öncesinde Hazine kaynaklarından gelmiştir; yani, Toplu Konut İdaresi, hem nakit olarak hem taşınmaz olarak çok büyük bir kamu varlığını kullanmaktadır.

Toplu Konut İdaresi 132 000 konutluk projelere girmiştir. Bu 132 000 konut için, bendeki bilgilere göre, 7,5 milyar YTL'lik bir büyüklük öngörmüştür, bu kadarlık bir harcamayı öngörüyor ve üç yıllık süre içerisinde 2,2 milyar YTL'lik bir ödemede bulunmuştur. Böylesi önemli bir kamu kaynağını kullanan kurumun bütçesinin Türkiye Büyük Millet Meclisine gelmesinden daha doğal bir şey olamaz değerli arkadaşlar. Bir yanda, Atatürk Kültür Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Başkanlığının bütçesini Türkiye Büyük Millet Meclisine getiriyoruz, öte tarafta, Toplu Konut İdaresinin, biraz önce belirttiğim büyüklükleri kullanan, bu kadar büyük kamu kaynağını kullanan bir idarenin bütçesini Meclis denetiminin dışında bırakıyoruz. Bu anlayışı kabul etmek mümkün değildir. Bu, kamu malî yönetiminde 2003 aralığında ulaşıldığı varsayılan hedeften çok büyük bir geri adımdır, kamu malî yönetiminin daha başlangıçta sakat doğmasına yol açan bir uygulamadır.

Yine benzer bir uygulama, Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu... Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu, bugün kamuoyunda öne çıkmış olan fonksiyonlarını bir kenara bırakırsak, bunlar geçici uygulamalardır, birtakım satışlar yapıyor, buradan çok büyük kaynaklar elde ediyor, bunlar bu fonun aslî görevleri değildir, olağanüstü durumlarda ortaya çıkan bir görevdir, bu görev bir süre sonra sona erecek ve aslî görevi olan sigortacılığa dönecektir. Sigortacılıkta da, TMSF'nin temel gelir kaynağı, banka bilançolarının büyüklüğünden almış olduğu paylardır; bu da bir kamu kaynağıdır değerli arkadaşlar, bu da, TMSF'nin, yine, Türkiye Büyük Millet Meclisine bütçesinin gelmesi için yeterli bir nedendir.

Üç tane büyük kurumdan üç tane örnek verdim değerli arkadaşlar. Bu örnekler gösteriyor ki, bu görüştüğümüz tasarı, kamu malî yönetim sistemini daha ileriye değil, bu belirttiğim uygulaması nedeniyle daha geriye götüren bir tasarıdır. Bunun, gerçekten kabul edilecek olmasından, bir eski Maliyeci olarak ben üzüntü duyduğumu ifade etmek istiyorum.

Tasarıda yer alan başka hükümler de vardı; bunlardan bir tanesinden örnek vermek istiyorum. 5018 sayılı Yasa yeni bir sistem öngörüyor, malî yönetimde çok yeni bir sistem öngörüyor. Tabii ki, böyle yeni bir sisteme geçişte Maliye Bakanına tüm sistemin gözetim sorumluluğunu verirken, henüz test edilmemiş olan bir sistemin uygulamasında ortaya çıkacak sorunların çözümü konusunda Maliye Bakanının ihtiyaç duyacağı araçlar kendisine verilmemiştir. Bu, tasarıda, 5018 sayılı Yasada eksiktir. Bu tasarıda da bunu düzelten bir şey görmüyorum. Tam tersine, hükümet tasarısında, Maliye Bakanına olağanüstü durumlarda teftiş yetkisi veren maddesinde değişiklik öngören bir düzenleme söz konusuydu. Daha sonra,

İktidar Partisi Grubu ile grup başkanvekillerimizin karşılıklı varmış olduğu bir mutabakatla, bu maddeler Plan ve Bütçe Komisyonunda çıkarıldı ve hükümet, bu çıkarılan bir iki maddeyi bir daha getirmeyeceği yönünde söz verdi. Umarım, Maliye Bakanının, çok kısıtlı da olsa, malî sistem üzerinde teftiş yetkisini kullanmak suretiyle elde ettiği bu güvenceyi hükümet ortadan kaldıracak bir tutum içerisinde olmaz.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; tasarının bir önemli düzenlemesini daha sizlerin dikkatine sunmak istiyorum; o da şudur: Tasarı, tüm kamuda 1980'li yıllardan bu yana var olan, araştırma, planlama ve koordinasyon kurulları veya daire başkanlıklarını kaldırmaktadır. Kaldırılma gerekçesi, yeni malî yönetim sistemi nedeniyle birtakım görevlerin yapılması ihtiyacının ortaya çıkmış olmasıdır. Daha doğrusu, hükümet bu gerekçeyi bize söylemektedir. Bu nedenle, araştırma, planlama ve koordinasyon kurulları kaldırılarak, yerine, strateji geliştirme ve malî hizmetler başkanlıkları kurulmaktadır.

Değerli arkadaşlar, yeni birtakım ihtiyaçlar ortaya çıkabilir, doğrudur; gerçekten, yeni bir sistemde, yeni birtakım hizmetlerin, görevlerin yapılması gerekliliği vardır.

Şunu öneriyoruz; bunu, Plan ve Bütçe Komisyonunda önerdik, burada tekrar sizlere bir öneri olarak sunmak istiyorum, ki, bu yöndeki önergemiz de, yine, tasarı görüşülürken sizlerin takdirine sunulacaktır. Önerimiz şudur: Araştırma, planlama ve koordinasyon kurulları, birimleri, strateji geliştirme ve malî hizmetler başkanlığına dönüştürülmelidir değerli arkadaşlar. Kaldırmak demek, başkan olan bu kişileri -ki, bunlar genel müdür düzeyindedir bürokraside- bunları yasa gücüyle görevinden alıyorsunuz, yeni oluşturduğunuz birime de başka bir kişiyi, daha sonra, atama konumuna geliyorsunuz. Buna gerek yok; birimler var, APK birimleri var; APK birimini, bir maddeyle, strateji geliştirme ve malî hizmetler başkanlığına dönüştürelim, bunların başkanları, aynen, yeni birimin de başkanı olsun ve bunlar, bu tasarıyla verilen görevleri yapsınlar. Bunu kabul ettirmemiz, maalesef, mümkün olmadı.

Neden mümkün olmadığını sizlere açıklamak istiyorum. Bu tasarının bu maddesi, kanaatimce, Maliye Bakanlığı tasarısında yer alan bir madde değildir. Bu madde, Başbakanlıkça, hükümet tasarısına monte edilmiştir. Tabii ki, yasama sürecinde, Başbakanlık, böyle bir monteyi yapabilir; ama, Başbakanlığın yapmış olduğu bu ilaveye baktığımızda, bu ilavenin, yürürlüğe girmemiş olan Kamu Yönetimi Temel Kanunundan alınan bir maddeden kaynaklandığı anlaşılmaktadır; yani, Sayın Cumhurbaşkanınca Türkiye Büyük Millet Meclisine iade edilmiş olması nedeniyle yürürlüğe girememiş olan Kamu Yönetimi Temel Kanununun o maddesi, Kamu Malî Yönetimi ve Kontrol Kanunundaki Değişiklik Tasarısı fırsat bilinmek suretiyle, buraya monte edilmiştir.

Değerli arkadaşlar, bu maddenin samimiyeti yoktur; bu maddenin sadece tek bir amacı vardır; kamu kurumlarında var olan APK'ları kaldırmak suretiyle, hükümetin, kadrolaşmak için yeni bir alan yaratmış olmasıdır.

Değerli arkadaşlar, maalesef, bir teknik kişi olarak, bunu, böyle gördüğümü, böyle değerlendirdiğimi sizlere ifade etmek istiyorum.

Aksi takdirde, APK'ların başında çok değerli arkadaşlarımız vardır. Örneğin, Maliye Bakanlığının Araştırma Planlama Koordinasyon Kurulu için konuşabilirim; çok değerli bir

birimdir. Belki, başkanıyla ilgili, Sayın Bakanımızın da bir sorunu yoktur; ama, konu o değildir. Bir kişi bir görevi yürütüyorsa, bunu layık bir şekilde yürütüyorsa, bir kanunla "senin kadronu kaldırdım" demek bürokratik geleneklere uygun bir davranış değildir. Hükümetin bu davranışını, ben, kadrolaşma dışında başka bir amaca dayandıramıyorum. O konuda da önergelerimiz olacaktır, bunları da Sayın Genel Kurulun takdirine, sizlerin kabulüne sunacağız.

Konuşmamı daha fazla uzatmadan burada bitirmek istiyorum. Bu tasarının kamu malî yönetimine getirdiği bir yenilik olmadığını, tam tersine, kamu malî yönetiminde daha ileri gidilmesi gereken, daha ulaşılması gereken başka hedefler varken, bunları bir kenara bırakıp, 2003 Aralığında geldiğimiz seviyeden de daha geriye giden bir tasarı olarak görüyorum.

Teşekkür ediyorum sabrınıza.

Hepinize saygılar sunuyorum. (CHP sıralarından alkışlar)